

33- CHUYỆN CON RÙA LỚN

Đức Phật ở thành Vương xá, Đề-bà-đạt-đa thường ôm lòng độc ác muốn hại Đức Thế Tôn, mới thuê năm trăm Bà-la-môn rất giỏi cung tên, bảo họ mang cung tên đến chỗ Đức Thế Tôn, giương cung bắn Phật. Những mũi tên họ bắn Đức Thế Tôn bỗng hóa thành những bông hoa: Câu-vật-đầu, Phân-đà-lợi, Ba-đầu-la, Ưu-bat-la. Năm trăm Bà-la-môn thấy sự thần biến này đều hết sức sợ hãi. Họ liền bỏ cung tên xuống, đánh lễ Đức Phật, cầu xin xám hối, xong ngồi qua một bên. Đức Phật thuyết pháp cho họ nghe, nên tất cả đều chứng quả Tu-dà-hoàn. Họ lại bạch Đức Phật:

–Cúi xin Đức Phật cho chúng con được xuất gia học đạo

Đức Phật nói:

–Thiện lai Tỳ-kheo!

Lúc đó năm trăm Bà-la-môn râu tóc tự rụng, mình mặc pháp phục, Đức Phật lại thuyết pháp nữa, làm cho tất cả đều đắc quả A-la-hán.

Các Tỳ-kheo bạch Đức Phật:

–Thần lực của Đức Phật hết sức hy hữu. Đề-bà-đạt-đa thường muốn hại Đức Phật, nhưng Đức Phật vẫn luôn sinh lòng Đại từ với ông ta.

Đức Phật nói:

–Đâu phải chỉ có ngày hôm nay thôi đâu! Vào thời quá khứ, ở tại nước Ba-la-nại, có một thương chủ tên là Bất Thức Ân cùng với năm trăm khách buôn vào biển để tìm kho báu.

Khi được ngọc báu họ trở về, ngang qua dòng nước xoáy, gặp Thủy La-sát nắm giữ thuyền lại khiến không thể đi tới được. Tất cả thương nhân hết sức hoảng sợ, đều cùng nhau xướng lên:

–Thiên thần, Địa thần, mặt trời mặt trăng, các thần ai có thể từ mẫn cứu vớt chúng con thoát khỏi ách nạn?

Lúc ấy có một con rùa lớn, lưng của nó rộng đến một dặm, sinh lòng Từ mẫn, đi đến chỗ chiếc thuyền, chở hết mọi người đưa lên bờ. Khi ấy, con rùa hơi buồn ngủ, ông Bất Thức Ân muốn lấy đá lớn đập lên đầu rùa để giết nó. Các thương nhân nói:

–Chúng ta mong nhờ rùa cứu mạng mà được sống, giết nó là điều không lành, là thứ vô ân.

Bất Thức Ân nói:

–Ta đang đói dữ dội, không cần thiết ân nghĩa gì cả.

Nói xong, liền giết để ăn thịt. Ngay trong đêm đó có một bầy voi lợn đến đạp chết hết mọi người.

Con rùa lớn lúc đó chính là thân Ta, Bất Thức Ân lúc đó chính là Đề-bà-đạt-đa. Còn năm trăm thương nhân lúc đó chính là năm trăm Bà-la-môn xuất gia được đắc đạo.

Ngày xưa Ta cứu họ thoát khỏi tai nạn, ngày nay Ta lại nhổ sạch gốc cái họa sinh tử cho họ.

M